

Όρνιθες(Αριστοφάνη)

Μάθαμε στην Ιστορία μας φέτος ότι η αρχαία Αθήνα ήταν το "σχολείο" της Ελλάδας. Το θέατρο ήταν από τα σημαντικότερα στοιχεία της ζωής τους. Δες το σχεδιάγραμμα του μαθήματος...

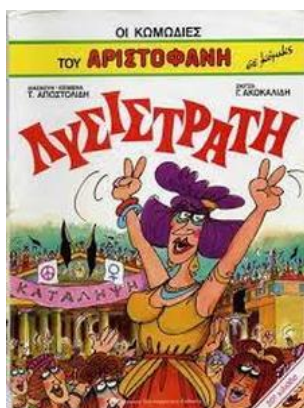
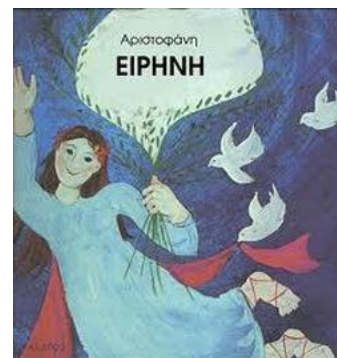
Σωζόμενες Κωμωδίες του Αριστοφάνη:

- [Αχαρνής \(κωμωδία\)](#) (425 π.Χ.)
- [Ιππείς \(κωμωδία\)](#) (424 π.Χ.)
- [Νεφέλες \(κωμωδία\)](#) (423 π.Χ.)
- [Σφήκες \(κωμωδία\)](#) (422 π.Χ.)
- [Ειρήνη \(κωμωδία\)](#) (421 π.Χ.)
- [Όρνιθες \(κωμωδία\)](#) (414 π.Χ.)
- [Λυσιστράτη \(κωμωδία\)](#) (411 π.Χ.)
- [Θεσμοφοριάζουσες \(κωμωδία\)](#) (411 π.Χ.)
- [Βάτραχοι \(κωμωδία\)](#) (405 π.Χ.)
- [Εκκλησιάζουσες \(κωμωδία\)](#) (392 π.Χ.)
- [Πλούτος \(κωμωδία\)](#) (388 π.Χ.)

Οι γυναίκες της Αθήνας, δώδεκα χρόνια μετά το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου, βλέπουν ότι τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά στη διακυβέρνηση της χώρας. Έτσι μ' έναν έξυπνο τρόπο, καταλαμβάνουν αυτές την εξουσία! Επαγγέλλονται μια κοινωνία κοινοκτημοσύνης, δίκαιη και ειρηνική. Θα πετύχουν άραγε το σκοπό τους;

Η «Ειρήνη» παρουσιάστηκε το 421 π.Χ. στους δραματικούς αγώνες της εορτής των Μεγάλων Διονυσίων και κέρδισε το δεύτερο βραβείο. Ο Αριστοφάνης έγραψε την κωμωδία αυτή κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων μεταξύ Αθηναίων και Σπαρτιατών, που κατέληξαν στην ειρήνη του Νικία, με την οποία οι λαοί των δύο αντιπάλων ήλπιζαν ότι θα λήξει ο Πελοποννησιακός πόλεμος και θεωρείται ένα από τα πιο αντιπολεμικά έργα όλων των εποχών.

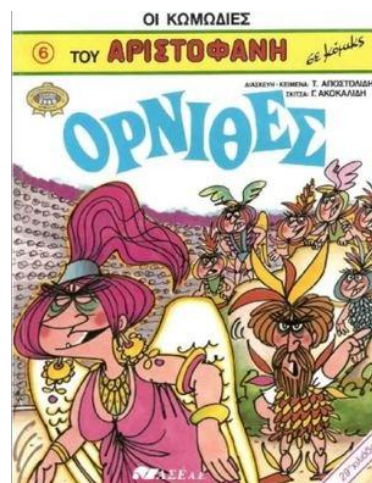
Οι γυναίκες της Αθήνας, με αρχηγό τη Λυσιστράτη, αποφασίζουν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, με σκοπό να πείσουν τους λίγους αλλά ισχυρούς να σταματήσουν τον πόλεμο. Το σχέδιο είναι σατανικό: Κάνοντας αποχή από τα συζυγικά τους καθήκοντα, θα εκβιάσουν τους άντρες και θα τους εξαναγκάσουν να υπογράψουν την ανακωχή. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν, τελικά τα καταφέρνουν, οι άντρες λυγίζουν και η ειρήνη επικρατεί.

Όσοι ασχολούνταν με τη μόρφωση των νέων στην Αθήνα του 5ου αιώνα π.Χ. καταπιάνονταν με το βάθος και το πλάτος των ανθρωπιστικών προβλημάτων. Το έργο τους όμως αυτό όχι μόνο ήταν δύσκολο, αλλά αντίθετα ήταν εύκολο να παρεξηγηθεί, με δυσάρεστες πολλές φορές συνέπειες... Ο Φειδιππίδης, ο γιος του Στρεψιάδη, αποφασίζει ύστερα από προτροπή του πατέρα του να παρακολουθήσει μαθήματα στο Πανεπιστήμιο του Σωκράτη. Η ολοκληρωτική όμως μεταστροφή του Φειδιππίδη μετά τις σπουδές του θα απογοητεύσει το Στρεψιάδη, ο οποίος θα αποφασίσει να εκδικηθεί το Σωκράτη βάζοντας φωτιά στο Πανεπιστήμιό του.

Η Αθήνα το 414 π.Χ. περνούσε δύσκολες στιγμές που οφείλονταν τόσο στις συνέπειες του Πελοποννησιακού πολέμου όσο και στη φιλοπόλεμη διάθεση των αρχηγών που απομάκρυνε κάθε ελπίδα για ειρήνη.

Ο Αριστοφάνης πικραμένος με όλα αυτά έγραψε την εποχή εκείνη τους Όρνιθες, έργο παραμυθένιο, αφού παρουσιάζει τους ήρωές του ν' αναζητούν την ιδανική πολιτεία στους αιθέρες, κοντά στα πουλιά, μια που η ζωή στη γήινη πατρίδα τους είχε καταντήσει ανυπόφορη.

Οι Θεσμοφοριάζουσες αποτελούν μια από τις τρεις σωζόμενες «γυναικείες» κωμωδίες του Αριστοφάνη (οι άλλες δύο είναι η Λυσιστράτη και οι Εκκλησιάζουσες).

Ο Πλούτος είναι η τελευταία σωζόμενη κωμωδία του Αριστοφάνη. Γράφτηκε το 388 π.Χ., σηματοδοτώντας το πέρασμα από την Αρχαία στη Νεότερη Αττική Κωμωδία. Στην κωμωδία αυτή ο Αριστοφάνης διακωμωδεί την κακή διανομή του Πλούτου, που, επειδή είναι τυφλός, πηγαίνει στους κακούς. Αλλά ένας καλός πολίτης, ο Χρεμύλος, μαζί με τον τετραπέρατο δούλο του Καρίωνα, περιθάλλουν τον τυφλό, τιμωρημένο από το Δία, θεό Πλούτο, που μικρός τυφλώθηκε για να αποφεύγει τους δίκαιους, τους σοφούς και τους έντιμους. Ο Θεός Πλούτος λοιπόν ξαναβρίσκει το φως του, μετά την γιατρεία που του προσφέρουν ο Χρέμυλος με τον δούλο του. Εκείνος δίνει τα πλούτη του στους αγαθούς και τους κακούς τους κάνει φτωχούς.

